

A belépőjegy: munka

Jövőről szólva, a IX. pártkongresszuson elhangzott beszámoló és a határozat együtt, s egyszerre említi a gazdasági építőmunka feladatait, és az életszínvonal emelését. Ez természetes, hiszen a kettő elválaszthatatlanul összefügg. A fejlődés tovább ível, a követelmények megújulnak, tennivalóink változnak, a fogyasztással, az életszínvonalal kapcsolatos igényeink is növekednek. De egy valami nem változik: az a magától értetődő, egyszerű igazság, hogy csak azt oszthatjuk el, amit megtermelünk.

A mögöttünk hagyott évek, amelyekről a kongresszus számadatát készített, szintén ezzel a fő tanulsággal zárultak. Számottevő eredményeket értünk el az országépítésben és az életszínvonal emelésében egyaránt. Ha ma jobban táplálkozhatunk, szebben ruházódhatunk, több jut kulturális kiadásokra, és kényelmünket szolgáló cikkekre, ez annak köszönhető, hogy munkánkkal előteremtettük ennek a gyarapodásnak forrásait. Például a párt világosan megmagyarázta, hogy a növekvő jólét döntő előfeltétele a munka termelékenységének növekedése. Az elmúlt tíz év átlagában több, mint 60 százalékkal növeltük a munka termelékenységét. Ma ebből telik bővebb áruválasztékra, ebből épülnek és szépülnek tovább városaink és falvaink, ebből sokasodik a mezőgazdasági termelést megkönnyítő géppark, ebből épülnek új iskolai tantermek.

Ez a tapasztalat segítette jóra változtatni azt a meddő szemléletmódot, hogy sokan felülről várják a népről való gondoskodást. Mintha mindazokat a javakat, amelyekre életünk fenntartásához és gazdagításához szükségünk van, külső erők volnának hivatottak előteremteni. A párt az éveik folyamán sikerrel változtatta meg ezt a helytelen szemléletet. Annak megértése, hogy csak azt fogyaszthatjuk el, amit a nép maga előteremt, a politika abécéje.

A IX. pártkongresszus új, lelkesítő programot adott népünknek. Ennek a programnak végső összegezése: az életszínvonal további emelése, a dolgozók életkörülményeinek további javítása, az emberek szükségleteinek jobb kielégítése. A legközelebbi években gazdasági építőmunkánk fő foglalatja a harmadik ötéves terv. Ez a terv a fizetésből és bérből élők reáljövödelmének 14 százalékos, a parasztág reáljövedelmének 18 százalékos emelését irányozza elő. Az egész ország egyetértéssel üdvözölte a kongresszus határozatait, amelyek elősegítik, hogy tovább csökkenjen a különbség a városi és a falusi lakosság életviszonyai között, például a termelősövetkezeti tagok szociális és egészségügyi ellátásának rendszere 1970-ig fejlődjék fel a fizetésből és bérből élők ellátásának színvonalára, vagy hogy a dolgozó kisgyermekes anyák két éven át jelentős segélyezésben részesüljenek. Népünk helyesléssel találkoztak a harmadik ötéves terv egyéb jóléti előírásait is, a lakásépítési ütemének fokozásától a termelősövetkezetek hitelterheinek könnyítéséig.

A IX. kongresszus természetesen megjelölte azoknak az anyagi eszközöknek forrásait is, amelyek e kiterjedt gondoskodásnak, és általában az életszínvonal emelésének fedezetét adják. Ahhoz, hogy ezeket az intézkedéseket valóra válthassuk, hiánytalanul meg kell valószínűsíteni a harmadik ötéves tervben előírt gazdasági feladatokat. Így a nemzeti jövedelemnek 19—21 százalékkal kell emelkednie, az ipari termelésnek 32—36 százalékkal, a mezőgazdasági termelésnek 13—15 százalékkal kell növekednie. További erőfeszítéseket szükséges tennünk a munka termelékenységének emelésére is, hogy az elért többtermelésnek mintegy 80 százalékát a termelékenység növekedéséből fedezhessük.

Az életszínvonal emelésének programja csakis ezzel együtt teljes: terv, munka, életszínvonal — egymástól el nem választható egységet alkotnak.

A kongresszus arra is rámutatott, hogy az életszínvonal emelését megalapozó és elősegítő feladatok nem egyszerű mennyiségi követelményekből állnak. A népgazdaság fejlődésének, és ennek alapján az életszínvonal növelésének úteme elsősorban nem a termelés mennyiségének növeléséről függ — állapította meg a kongresszusi beszámoló —, hanem attól, hogy mennyire sikerül olcsóbban, kevesebb anyaggal és munkával olyan termékeket gyártani és termelni, amelyek külföldön és belföldön egyaránt keresettek. Másrészt attól is függ, hogyan fokozhatjuk gazdasági tevékenységünk hatáskörét, jobban kihasználva erőforrásainkat, a rendelkezésünkre álló eszközöket.

Ezt a forrást csak a dolgozó emberek közös, odaadó erőfeszítése tárhatja fel, úgy, hogy mindenki törni a fejét és minden követ megmozgat a maga munkaterületén az olcsóbb, a gazdaságosabb termelés előmozdításáért. A cél: a szocialista gazdaságban rejlő hatalmas lehetőségek jobb kihasználása. Ennek fő eszköze a gazdasági mechanizmus reformja lesz, amely ebben az irányban mozgósítja mindenki érdekelttségét. A gazdaságirányítás új rendszerében mindenki számára világos és megfogható lesz annak az elvnek gyakorlati érvényesülése, hogy aki többet is jobban dolgozik, többet is kap a társadalomtól. Teljesebben megvalósul az, amit a dolgozók közvéleménye a kongresszustól is kifejezetten kívánt: a munkabér, az osztalék és a jutalom jobban kötődjék a végzett munkához, a nyújtott teljesítményhez. A kongresszus ennek a közhajnak megfelelően elhatározta, hogy a jövőben a magasabb személyes teljesítmények alapján kell növelni a dolgozók reálbérét, úgy, hogy jobban érvényesüljön a munka szerinti elosztás elve, a társadalmi, és az egyéni érdek szoros egységbe fonódjon össze. Ez óriási lendítőről lesz az életszínvonal emelését megalapozó gazdasági munkánk további fejlesztése során, mert ha valami manapság bosszantja a szorgalmas, odaadóan dolgozó embereket, az mindenekelőtt az úgynevezett egyenlőségi, amikor a lelkiismeretes és becsületes dolgozót a jövedelem elosztásánál nem ritkán egy kalap alá veszik a lógósokkal, az immel-ámmal dolgozókkal, azokkal, akik a maguk személyes érdekeit folyton a közösség érdekei és boldogulása fölé helyezik.

A dolgozó ember akkor érzi magát jól, ha boldogulása tőle magától függ, és a valóságban érvényesül a „ki mint vet, úgy arat” elve. Így alakul ez egész társadalmunk viszonylatában. Ez a tudat adja országunk dolgozó népének egészséges, jó közérzetét. A párt IX. kongresszusa nagyszerű programot adott a kezünkbe a következő évekre. A követendő célokban az egész nép egyetért. Ebben a gazdagabb és teljesebb emberi életet nyújtó holtnapra jó munkánkkal váltjuk meg a belépőjegyet.

BÉKÉSI JÓZSEF

DÉL-MAGYARORSZÁG

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

56. évfolyam, 303. szám

Ára: 50 fillér

Szombat, 1966. december 24.

Magyar — szovjet atomenergiái tárgyalás

Vlagyimir Novikovnak, a Miniszttertanács elnökhelyettesének vezetésével szovjet atomenergetikai küldöttség érkezett Budapestre, hogy megkezdje az atomerő békés felhasználására vonatkozó magyar — szovjet együttműködési megállapodást. Pénteken a Parlament épületében ülést tartott a magyar és a szovjet kormánydelegáció, s megvizsgálták a Magyarországon felépülő 800 megawattos atomerőművel kapcsolatos kérdéseket. Az ülésen a szovjet küldöttség ismertette az atomerőművek építésében szerzett szovjet tapasztalatait.

A magyar delegációt Apró Antal, a Miniszttertanács elnökhelyettese, a szovjet delegációt Vlagyimir Novikov, a Szovjetunió Miniszttertanácsának elnökhelyettese vezeti.

Vlagyimir Novikov és a delegáció több szakértője péntek délután meglátogatta az Ikarus gyárat A vendégeket elkísérte Apró Antal és György Gyula kohó- és gépipari miniszterhelyettes.

Az Elnöki Tanács ülése

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa pénteken ülést tartott. Megtárgyalta és elfogadta a mezőgazdasági termelősövetkezeti tagok új nyugdíjrendszeréről szóló törvényerejű rendelet tervezetét.

Az Elnöki Tanács ezután eszvb ügyeket tárgyal. (MTI)

Újabb fontos üzletkötések a Szovjetunióval

Az utóbbi napokban számos fontos üzletkötés történt Moszkvában a szovjet és magyar külkereskedelmi vállalatok között. A már ismeretes vasérc- és nemesfém-megállapodáson kívül magyar részről lekötöttek a készülő budapesti földalatti vasúthoz 44 szovjet kormányú motorkocsit 1967—69-es szállításra.

A Hungarotex moszkvai Magyarországnak.

üzletkötése a magyar textilipar jövő évi nyersanyag-szükségletének jelentős — pamutból például 70 százalékos — fedezését biztosítják. A Szovjetunió 1967-ben több mint harmincmillió rubel értékben 39 000 tonna pamutot, 3000 tonna lent, 3000 tonna műrostot és 500 tonna durvagypajút szállít

Meggyorsítják a társasházépítést

Dr. Perényi Imre építésügyi miniszterhelyettes nyilatkozata

A kormány legutóbbi ülésén határozatot hozott a magánérből létesülő lakások — elsősorban társasházak — építésének fokozott előmozdítására. A Magyar Távirati Iroda munkatársa felkereste dr. Perényi Imre építésügyi miniszterhelyettesét, és felkérte hogy nyilatkozzék erről a lakosságot különösen foglalkoztató nagyfotossági határozatról.

A lakásigények kielégítéséhez — az ügy össztársadalmi jellegének megfelelően — az egész társadalom együttes erőfeszítésére van szükség. A program szerint a harmadik ötéves tervben mintegy 40 ezer társasházi lakás épül — mondotta többek között a miniszterhelyettes. A tanácsok az előkészítés során felmérték a tár-

sas- és a családi házak építésének lehetőségeit, mi pedig kidolgoztuk legcélszerűbb megvalósításuk feltételeit.

Fedezet a közművesítésre

A tanácsok biztosítják az építkezéshez szükséges telkeket és nag erőfeszítéseket tesznek a beépítendő területek közművesítésére. A kormány azzal gyorsítja meg a társasházak építését, hogy biztosítja az építésre kijelölt területek közművesítéséhez még hiányzó fedezetet.

A társasházak jelentékeny részét az Építésügyi Minisztérium és a Pénzügy-minisztérium közötti megállapodás értelmében az Országos Tá-

A tartalomról:

A SZOVJET KÜLDÖTTSEG IZMIRBEN
KÉSZÜL A ZÁRSZÁMADÁS
ÜTTÖRÖK KARÁCSONYA
KI LEGYEN AZ ÜTÖDIK ELNÖK?
RENDELET A VÉDŐOLTÁSOKRÓL

A ráadás: félmillió négyzetméter szövet Már 1967-et írnak a textilművekben is

Már a karácsonyi ünnepek előtt boldog új évet kívánhatnak egymásnak a szegedi textilművek vezetői és dolgozói. Csütörtökön, 22-én teljesítették idei tervüket, s ezzel ők is feliratkoztak a már 1967-et író üzemek sorába.

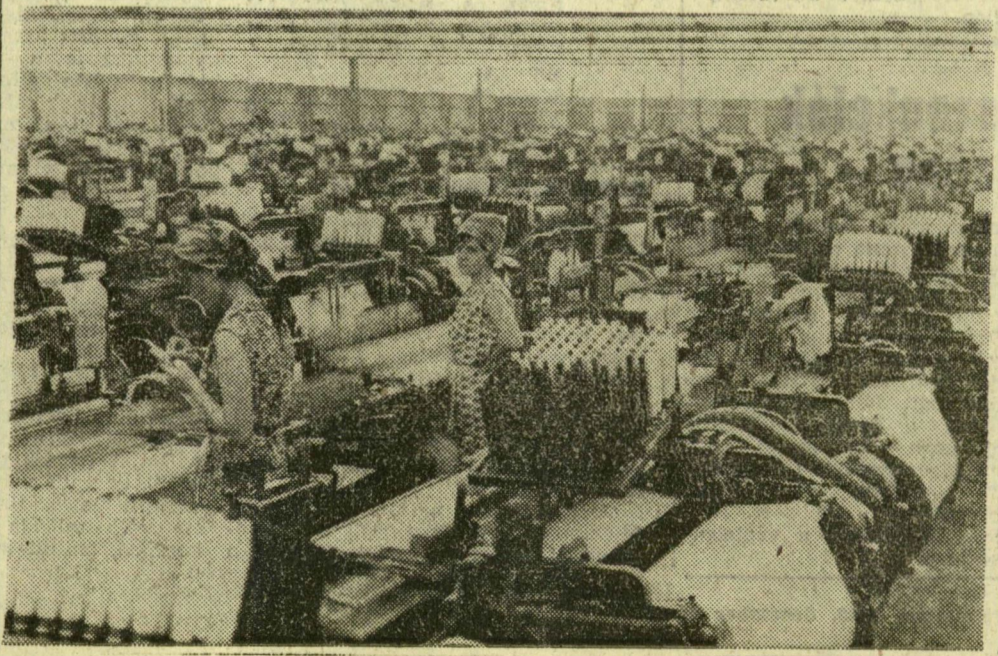
A Pamutnyomóipari Vállalathoz tartozó szegedi üzem szövődjében 37 millió 865 ezer négyzetméter szövet készült az idén. A nyers szövet nagy része kikészítés után exportra megy, emel-

lett azonban jelentős, 80 millió 600 ezer forintos közvetlen kivitele is van a textilüzemnek tőkés országokba. A fonoda munkásai 7899 tonna — fonalat gyártottak. Mindkét üzemrészben lelkes versenymozgalom bontakozott ki az év elején, amely a pártkongresszus tiszteletére még nagyobb lendületet vett. Ez a lendület, mint az eredmények mutatják, a kongresszus után is tovább tart.

Az év hátralevő napjaiban mintegy félmillió négyzetmé-

ter szövettel, s körülbelül 100 tonna fonallal adnak többet a népgazdaságnak a textilesek, mint amennyit a terv előír, s várhatóan több mint 8 millió forinttal teljesítik túl a tervezett 429 millió 600 ezer forintos termelési értéket.

Képünkön az idén felavatott hatalmas, új szövőcsarnok látható, amelyben 1320 automata szövőgép készíti a szövetet. Naponta mintegy 100 ezer négyzetméter termelnek itt a szorgos szövőnők.



karékpénztár saját beruházásában épített, s vállalja az építkezéssel járó szervezési, tervezési és kivitelezési gondokat. Az ebben az akcióban résztvevők részére az állam ugyanolyan hitel-feltételeket biztosít, mint amilyeneket az egyéni építő-közösségek vehetnek igénybe.

Segítsenek az üzemek is!

Új vonása a társasház-építési akciónak, hogy a kongresszusi határozatnak megfelelően a jövőben erőteljesebben kívánjuk ösztönözni az üzemeket: saját eszközeikkel — adott esetekben házilag építő részlegeik szabad kapacitásának felhasználásával — is segítsék dolgozóik lakásépítési törekvéseit.

A társasházprogramhoz szükséges építőipari kapacitás és építőanyagall kapcsolatban a miniszterhelyettes elmondotta:

A társasházak építésénél jelenleg is gondot okoz a kivitelezési kapacitás. Ennek megoldásában is segítséget jelent a kormány határozata, mert a társasház-építések szervezettebbé tételével egyidőben lehetővé válik a korszerű építési módszerek alkalmazására, a koncentrált, telepszerű építésre. A program alapján az állami és a szövetkezeti építőipar mintegy 20—20 ezer ilyen lakást épít.

Több lesz az építőanyag

Ismerjük a magánlakást építők anyagellátási nehézségeit. Ennek megszüntetésére több intézkedést tettünk, a következő években a rekonstrukciók és a létesülő új üzemek révén az építőanyagok termelése jelentősen nő. Már 1967-ben is több építőanyagot vásárolhat a lakosság, például cementből 1967-ben az ideinél 10 százalékkal többet tudunk forgalomba hozni. A következő években az ellátás fokozatosan tovább javul, és az építőanyagok termelése várhatóan összhangba kerül az egyre növekvő építési szándékkal. Számításba vesszük azt is, hogy a házigyárak növekvő termelése, illetve az új üzembe helyezése révén sok hagyományos építőanyag szabadul fel.

A társasházak építéséhez szükséges építőanyagokat természetesen intézményesen biztosítjuk — mondta befejezőleg dr. Perényi Imre miniszterhelyettes.